

toegekomen, dragen het stempel der partijdigheid. Wie is in staat op zulk eenen afstand de waarheid van het valsche te onderscheiden? — Het boven vermeld gerucht van de aanstaande komst van den baron von Lieven te Belgrado, om vorst Michael in deszelfs waardigheid te herstellen, is intusschen, volgens de laatste berichten uit Konstantinopel, geheel ongegrond. De onderhandelingen moeten nog geheel op het oude standpunt zijn, daar de Porte bij voortdurend de handhaving der tegenwoordige orde zaken in Servië verlangt, en aan niemand ieder voorstel tot herstelling der familie Obrenovitch van de hand wijst. Zij moest zelfs gedreigd hebben, zich daartegen, des noods met geweld van wapenen, te zullen verzetten. Het kuipen der Servische vlugtelingen in Semlin en langs de grenzen heeft de Oostenrijksche regering genoopt, alle nieuw aankomenden, wier getal ten gevolge der jongste gebeurtenissen zeer groot is, dieper naar het binnenste des lands te zenden.

PRUISSEN.

Hannover op het punt staat zich aan het totverbond aan te sluiten, verwekt in Holland, de grootste opmerkzaamheid. Niet zonder bezorgheid ziet men den tijd te gemoot, dat de Noord-Duitsche zeehavens tot het groote verbond zullen behooren, en de Nederlandsche achter zullen liggen. Het handels-instinct des volks gevoelt, dat de handels-betrekkingen, welke tot dus ver tusschen Duitschland en de Nederlanden bestonden, geheel van aard zullen veranderen. Nog vlier men zich met de Fransche en Engelsche alliantie, welke de verdere uitbreiding van het totverbond verhandeld. De haast, waarmede de Fransche gezant, de heer Casimir Perier, zich van Parijs naar Hannover begeven heeft, schrijft men niet toe aan de huwelijks-feesten, welke daar gevierd werden, maar aan de vrees van Frankrijk, dat hij die gelegenheid, door de tegenwoordigheid van den koning van Pruisen, Hannover tot de toetreding kon worden overgehaald. De heer Perier moet met bijzondere instructien voorzien zijn, die het hem tot plicht maken de verdere uitbreiding van het totverbond, vooral naar de zijde der Noordzee, tegen te werken. Intusschen wilden wij de middelen wel kennen welke hij daartoe zal aannemen, daar Frankrijk, evenmin als Engeland, aan Hannover die voordeelen aan te bieden, welke voor dit land, meer nog dan voor eenigen anderen Duitschen staat, uit eene aansluiting van het totverbond moeten voortvloeijen, behalve dat hierdoor de welvaart en de kracht van geheel Duitschland moeten toenemen. De Engelsche invloed moet ook weder ijverig pogen om de Noord-Duitsche staten op nieuw tegen het verbond in te nemen. Engeland heeft hierbij voornamelijk slechts handelsbelang op het oog; in Frankrijk, daarentegen, wordt de grootste bezorgdheid opgewekt door de overtuiging, dat Duitschland door het totverbond, niet alleen wat deszelfs handelsbelangen betreft, maar ook in staatkundig opzigt, zeer wint. Op reis van Parijs naar Hannover heeft de heer Perier te Brussel verscheidene gesprekken met koning Leopold en de Belgische ministers gehad. Zij moeten betrekking hebben op eene nieuwe poging tot een handelsverdrag tusschen België en Pruisen, maar in een anderen, aan België meer aangenaamen vorm dan vroeger.

(A. A. Z.)

ENGELAND.

Londen, 4 maart. De Engelsche bank heeft heden derzelver driemaandelijkschen staat bekend gemaakt, waarvan blijkt, dat in het in omloop zijnde papier een toename van £ 379,000, alsmede eene toename in het goud van £ 240,000; bedragende het eerstgemelde thans £ 19,739,000, en het laatste £ 10,945,000.

FRANKRIJK.

Parijs, 4 maart. Na het stemmen der wet op de geheime fondsen is er hier als het ware een oogenblik van stilstand, en geen niets van eenig aanbelang.

BELGIË.

Brussel, 6 maart. In de laatste dagen heeft de heer van Breugel, buitengewoon commissaris van den koning der Nederlanden, herhaaldelijk met den directeur der posten aan het ministerie van de posten, en is er een koerier uit Holland afgezonden, den heer van Breugel het bovenstaande brengende, om overvloed naar Holland terug te brengen. Die heer is dan ook terstond vertrokken en wordt, zegt men, over eenige dagen alhier terug verwacht.

— Door de Belgische maatschappij van kolonisatie zijn zaterdag 11. onlangs twee werklieden geëxamineerd geworden, om later in verschillende betrekkingen voor de kolonie St. Thomas te worden aangeworven. De met dit ongezocht belangen commissie laat geene anderen toelaten de gedachten, die de betrekkingen van goed gedien overtuigen, en die door den aan de commissie toegezonden geneesheer, sterk genoeg van gezondheid worden gekeurd, om de vermoedens van de vermindering, te welke zij bestemd zijn, te kunnen bevestigen.

In den schouwburg van Brussel is zaterdag een groot gemaskerd bal gehouden, waarvan de opbrengst over de 10,000 franken beloopt heeft. Een zeer piquant incident, maar overigens van zeer slechten smaak, heeft, zegt het Journal du Commerce, tegen middernacht eene groote verwarring in het bal gebragt. Eenige armzalige potsenmakers hadden goedgevonden de zaal met cayenne-peper of elleborus te bestrooijen, hetgeen, van het orkest af tot aan den engelen-bak toe, eenen algemeenen hoest en een eindelijk niezen veroorzaakt heeft. Men heeft de zaal in alle rigtingen met magt van water moeten doen besproeijen.

Binnenlandsche Berigten.

Gravenhage, 6 maart. Men verneemt, dat het te kort over den jaer 1842 thans opgegeven is te bedragen ruim 91 miljoen, en dat de bezuiniging, die de minister berekent uit de heden voorgestelde rentevermindering tot stand te brengen, omstreeks twee miljoen zal beloopt.

Men verzekert, dat het ontwerp om den spoorweg van Amsterdam tot de Papenlaan te openen, ten einde van daar met omnibussen naar St. Graveshage te worden gevoerd, oerlang vooruitgang hebben zal. Op die wijze zou wren binnen de 24 uren van de Gravenhage naar Amsterdam kunnen reizen, en natuurlijk voor minder geld dan tegenwoordig plaats heeft, alles in afwachting, dat de weg tot de residentie in gereedheid zal zijn, hetgeen, naar men hoopt, nog in den loop van dit jaar het geval zal wezen. In allen gevalle is het te voorzien, dat de toeyloed van reizigers, gedurende het aanstaande zomergetijde, zeer groot zal zijn, en dat de hofplaatsdrank bezocht zal worden.

Leeuwarden, 6 maart. Gewichtig is de benoeming, die de Staten-Generaal geroepen werden uit te brengen, van een lid voor het politiek bestuur, meester der munt. Gemelit collegie toch wordt geroepen, om, op voordragt van den essayeur-generaal, de kwestien van allooï, zoowel in betrekking tot de munt, als tot den waarborg voor de gouden en zilveren werken, te beslissen, en is daarbij tevens verplicht, te adviseeren op alle voorstellen omtrent het Nederlandsche muntstelsel. Bij groote scheikundige kennis, wordt derhalve inzonderheid kennis van den wisselhandel en van de verschillende muntstelsels in den te benoemen persoon gevorderd. Wanneer men hierbij in aanmerking neemt den toestand van ons muntwezen, is de benoeming van eenen nieuwen general-meester der munt inderdaad eene hoogstbelangrijke, hoogstmoeijelijke keuze, waarbij, uit den aard der zaak, slechts zeer weinige personen kunnen in aanmerking komen.

Vlissingen, 4 maart. Met genoegen verneemt men, dat onze stadgenoot, de heer J. Harder, een zeer vereerd schrijver heeft ontvangen van den minister van marine en kolonien van Frankrijk, waarbij dien heer wordt berigt, dat de door hem aangeboden verhandeling, in antwoord op eene door het Fransche gouvernement uitgeschreevene prijsvraag, nopens het maken van zamengestelde staten voor lijneschepen en fregatten, door de daartoe benoemde commissie is goedgeoordeeld, eene bijzondere aandacht en eene eervolle vermelding te verdienen.

Mengelwerk.

Onze gouden eeuw.

(Vervolg van no. 42.)

Onze nieuw-wetische beschaving mag er zich altijd op beroemen, dat zij alle hoogten plat en alles over-eenkomstig het beginsel eener denkbeeldige gelijkheid effen maakt. De stamvanden onzer oude, eerwaardige, Duitsche vooroordeelen worden al meer en meer gedund. Reusachtige, duizendjarige stamboomen vallen onder de bijl van de vlijtige, ijverige arbeiders, die ieder plekje van den wiesland van den geestdrachtigenden willen maken. Zelf van den binn en den Goptha hebben de keere nja workers van den 16-

genwoordigen tijd hunne handen geslagen, zij willen deze tot den hemel reikende Chimborassos van de geschiedenis der menschheid effen maken als den weg van Mekka naar Medina. Maar hoe meer de bodem der wereld en van den geest effen en ontbloot wordt, des te hooger stijgt de gouden afgod, dien allen in slaafsche onderwerping dienen. In die tijd zal dan de Heel, de smartelike, bloedige, menscheoffers eischt.

Ziet hoe allen verrukt en juichende in den tempel hunner beurs rondom den afgod dansen, ter zijner eer lofgezangen zingen, voor hem nedervallen en hem bidden, dat hij misgewas over de wereld zenden moge, opdat het opgezameld korn in goud verandere; dat vernielingsoorlogen geheele volken mogen nitroejen, opdat geen ander zich van het heilige monopolie, om in tabak en haringen te handelen, meester make. — En de geest onzer eeuw, een gebilddeekid, staar, staat daarbij, tegen eenen pilaar leunende. Maar hij bemerkt niet hoe de Philistijnen hem honen, en hij roept met in behdachte vertoefing zijne krachten bijeen, ten einde zich en de dienaars van het snoode goud onder de puinhoopen van den afgodtempel te begraven; want, blind als de geest onzer eeuw, houdt hij de geestdrift der Philistijnen voor een hosiaria, aan den god zijner gedachten tegeeroepen.

Ja, de geschiedenis van den tegenwoordigen tijd wekt aan de beurs gemaakt of genoteerd; gelijk de uitdrukking significant is. — Er zijn aan de beurs nog eenige dwaze geestdrijvers, die gelooven, dat zij zich door het zweet en het bloed, dat zij op de bankricaden-dagen rijkelijk vergoten, en door de dieghardooden, die in den strijd voor de heerschappij, dat het recht gevallen zijn, zich eene toekomst kunnen verwerven. Die dwazen, die men met de heer van Kortschell eerst op ieder deel der menschengeschiedenis zijn, vidi of zijn censoriaal imprimatur schrijven moet, eer het voor de wereld verbindend wordt; en dat hij, een dictator op het slagveld der dagelijksche gebeurtenissen, het parool van de dagorde op de prijs-couranten dicteert! Wanneer zullen de volken wijs worden en uitroepen, dat hun lot kan niet op de klinkende schalen der regtvraandigheid, maar op de goudschaal, met haar gereisd, wankelachtig tonge, toegevoegen wordt? Hoe lang zullen de makelaars en visselaars nog de geestdrijvende volken misleiden, die in den strijd hun bloed offeren, enkel om de effecten te doen rizen of te doen dalen? — Bestaat er dan geen Bedlam voor de dwaze, door hunne vrijheidsdenkbeelden vervolgd volken?

Wij kunnen al de geschiederen van de beurs, die als in eenen labyrint door de geschiedenis van onzen tijd heenlingeren. Ook is het onaangenaam, om met de mijnlantaarn in de hand, in de vochtige, met dampen vervulde mijnwerken af te dalen; die onvergane hedendaagsche beschaving ondermijnen. Die geen bergwerker is, behoort zich met eene zooveel vaarlijke onderneming niet in te laten. Een enkel vliegtuur zou daarenboven niet voldoende zijn, en zonder den draad van Ariadne, in dien doolhof den weg te vinden.

Wij willen behalve onze gouden eeuw liever in engere, maatschappelijke betrekkingen schilderen, en zoo als de elegante drukpers van den laatsten tijd het vordert, haar geestesvervoersstellen.

Het is inderdaad voor eenen schrijver of redenaar eene gevaarlijke zaak om over of (hetgeen hetzelfde is) tegen de aristocratie van het geld te schrijven of te spreken. Want vooreerst kan men allerlei hoogpartijdige gronden bij hen onderstellen, die hem tot zijne mismooijde uitvallen tegen het geld en zijne bezitters aanleiding geven; ja, de verijnde, scherpsinnige boosaardigheid kan zelfs wel op de gouden eeven men, dat de redenaar of schrijver in zijn gouden eeven nog geen coupon afgesneden heeft, en dus niet naar waarde schatten kan wat het tempel met eenen enkelen knip der papus schant de schoone, rijkdomwoeker schenkende perconten in te oogsten.

Ten tweede zoude het den redenaar of schrijver te gen den rijkdom gebeuren kunnen, dat de door eene goeden luim bevangen geluksgodin, via loutere in die nie, eensklaps haren hoorn des overvloeds over hem uitschudde en hem, of hij het wilde of niet, tot een rijken man maakte. Hoewel niet zeer waarschijnlijk, is het toch echter niet geheel onmogelijk, dat een een golderkamerje, wonende geleerd, die zijn, in de smartelike bewaatszjn van drieende orbata, die ningen van zijn heer maker te hebben, die moede, is bed gebagd land, en de beurs, die de beurs,

met het belétage-gevoel der aanzienlijken en vol levenslust en overmoed weder opstaat. Want is helaas, de schoone tijd ook al voorbij, toen een onbekende croesus eenen oom in Suriname erven moest, om eenen armen slokker van eenen neef te Treuenbrietze of te Stolpe tot een millionair te maken, zoo kan toch nog ook in onzen tijd een arme duivel, door het achtste deel van het hoogste lot in de loterij, plotseling in eenen rijke veranderd worden, of een schrijver kan onverwachts van zijnen grootmoedigen uitgever zijn honorarium van tien fredericsdor voor een boek van twintig vellen druks ontvangen, een som welke de onkunde in het geld van den Duitschen penarbeider voor onuitputtelijk pleegt te houden. Doch juist deze tweede grond, dat een arme duivel wel tamelijk doen geenszins volkomen verzekerd is tegen verwachting over hem komende rijkdom, is juist eene zij goede wederlegging van den eersten.

Van het standpunt der geldaristocratie af gezien, zijn er in de wereld slechts twee klassen van tweevoudige en tweevoudige werveldieren, die recht opgaan in zeer veel overvloedigheid hebben met den geplukten plukten haan: rijken of menschen en behoeftigen. — Waarom onze lieve Heer de behoeftigen sigonlijk in de wereld gezond heeft, dat is den rijken, die zich anders zeldzaam om iets bekommert, onverklaarbaar gebleven. Maar hiervan is de geldaristocratie volkomen overtuigd, dat de behoeftige niet op den werelds dag der schepping geschapen is, noch de wereld met de groote en kleine hemellichten en alles wat tot veraangenaming des levens behoort, reeds geheel voorzien was, maar dat hij denzelfden behoortedag heeft als de dieren en de warmen die over de aarde kruipen. — Anders zijn de geleerden het nog in het geheel niet met elkander eens over de natuurlijke geschiedenis van den behoeftige. — Mikroskopische onderzoekingen hebben hen zien, dat eene soort van behoeftigen met een draadvormig hulsel, vol gaten, bekleed is; dat zij eelt aan de handen hebben, hetgeen van het werken komt; dat hunne maag grootendeels ledig is, hetgeen zij zeggen, dat van konger ontstaat; maar dat zij anders ademen, zich voortplanten en sterven, even als de menschen; dat zijn de rijken. Dit is de laagste soort van behoeftigen, die overal, ook in Duitschland, voortreffelijk groeit en bijna in nog grootere menigte aan de aardappelen gevonden wordt.

Andere soorten dezer behoeftigen, die er bijna als menschen uitzien en eenen onkundige ligt misleiden kunnen, worden door het gelukkig instand van den rijkdom spoedig erkend en naar behooren veracht.

Uit de natuurlijke geschiedenis van den mensch, of den rijke, kunnen wij de hoofdtekken slechts vliugtig aanroeren, daar eene beschrijving, welke in bijzonderheden ging, ons te zeer zou voeren.

Van den rijkdom van onzen tijd, van het echte ras, wordt met de beide handen in de zakken geboren. Zijn hartbuidel is gewoonlijk even ledig als zijn geldbuidel vol is. De maag is reeds vroeg zeer ontwikkeld bij hem en doet de billijkste verwachtingen koesteren. Hij is gewoonlijk een wonderkind en leert op eene buitengewoon snelle wijs het dubbele Italiaansche boekhouden. Hij is ook niet zonder dichtertelijke geestdrift en vol dorst naar groote daden. Wanneer hij in den PLUTARCHUS van den tegenwoordigen tijd bladert, blijft hij buiten zich zelve van verrukking, bij het leven der gebroeders van ROTHSCHILD stil staan. De gouden lauweren van deze overwinnaars der beurs ontrooven hem zijnen slaap. De rijke jongelingen en jonkvrouwen huwen gewoonlijk onder elkander. Niet zelden worden zij met erfprijsen of erfprijsessen langs den diplomatieken weg verloofd. Het rijke meisje bemint den voor haar bestemden echtgenoot reeds in zijne afbeelding; ten minste gebiedt de strenge etiquette van den rijkdom haar hem te beminnen, wanneer hij slechts even als een heilige uit de oud-Duitsche school, op gouden gouden grond geschilderd is. Mogen de trekken ook al even dom en stijf u aanstaren als die oud-Duitsche heiligen en martelaars, — de gouden glorie maakt alles goed. In deze zich wegschoukende liefde, die zeker nog reiner dan de Platonische is, drukt zich het treffend kunstgevoel uit.

Tot op dit *marriage à la mode* loopt het romantische het leven van den rijke; van daar af valt er niets belangrijks meer bij hem op te merken. De man gaat door naar de beurs en maakt geld, zoo als de Engelschen zegt; en de vrouw lijdt, gelijk past, aan zwakten en andere pathologische artikelen van weelde. De behelgaden spint den gouden lewendraad der rijken over de wereld toe uit, tot dat, eindelijk, het gekoets

der schaar aan de reeds lang *praenumerando* treurende erfgenamen de treurige zekerheid geeft, dat de koningin in *Hamlet* gelijk heeft van haren treurigen zoon met deze woorden te troosten:

»Gij weet het; het is aller lot; wat leeft moet sterven: en na het tijdelijke het eeuwige verwerven.»

Jagezonden stukken.

Mijnheer de redacteur!

Met de onderstaande regelen in uw geerd blad te plaatsen, zult gij den dank van een groot gedeelte der officieren uit de armee verwerven.

Een der 1ste luitenanten uit de armee, van de benoeming van den jare 1829, brengt langs dezen weg den geerden schrijver van de brochure, getiteld: *Een onpartijdig, vrijmoedig woord over de bevordering bij keuze*; zijne openlijke hulde en dankbetuiging toe voor de waarlijk zoo zeer vrijmoedige, als onbewimpelde wijze, waarop Zijn Ed. de gevoelens van het grootste gedeelte der officieren van het leger doet kennen, en het grievende en onbillijke aantoon, hetwelk er voor ieder nauwgezet, pligtbetrachtend militair in gelegen is, om, na 22 jaren in denzelfden rang doorgebracht te hebben, zich nog voorbij te zien gaan door vele jongere, die mindere, soms zelfs geene de minste militaire verdiensten bezitten, en slechts hunne vroegtijdige bevordering aan protectie, of, erger nog; aan kniperij of pluimstrijkerij verschuldigd zijn.

Aan de Redactie.

Het stuk, nopens de volontairs bij de korpsen der armee, geteekend *Dixi*, voorkomende in de *Arnhemsche Courant* van 25 februari jl. n. 40, is, ofschoon voor de volontairs niet bemoedigend, naar waarheid geschreven. Maar waarom, mijnheer D, die jongelieden niet opmerkzaam gemaakt en aangeraden, om zich naar Java te begeven? Bij het Oostindisch leger kunnen zijlieden nog ingedeeld worden. — Gedurende de jaren 1841 en 1842, zijn nagenoeg een 300-tal onder-officieren van hier (dat gaf opruiming) naar Java uitgezonden. Aan boord van de *Pollux* waren er maar 47, en — zoo ik mij niet vergis — dan is toch een van dit laatste getal onder-officieren tot 2den luitenant aangesteld; gedurende het jaar 1842, zijn, voor zooverre het hier bekend is, bij dat leger tien, zegge tien onder-officieren tot 2de luitenant bevorderd. Wat dunkt u, mijnheer D, is dat niet eene hoogst belangrijke promotie? is dat niet zeer bemoedigend voor dat overgroot aantal onder-officieren, hetwelk zich bij laatstgemeld leger bevindt, waaronder vele volontairs, die reeds alhier het examen voor 2den luitenant afgelegd en aldaar (op Java enz.) ook aan die bepaling voldaan hebben? De meesten dezer volontairs verlieten hunne dierbaarste betrekkingen en het vaderland, in de hoop (daar zijlieden den militairen stand gekozen hadden) van bij het Oostindisch leger bevordering te zullen maken; doch helaas, zijlieden ondervinden grievende teleurstellingen, ja zijlieden deelen wel degelijk in de stiefmoederlijke behandeling van die dappers en nog volhardende, doch luittele krijgsmagt in onze zoo uitgestrekte Oostindische bezittingen. Het doet mij wel leed, dat dit mijn geschrift voor de nog hier zijnde volontairs niet bemoedigend noch uitlokkend is, om zich naar dat leger te begeven; want aldaar zijn thans geene gunstige uitzigten op bevordering, terwijl men in het vaderland nog een extra lokaas van f 200, boven de ordinaire gratificatie, aan de luitenanten der infanterie toekent, ten einde hen te bewegen, naar het leger in Oostindië over te gaan. Dit is immers weer eene schreeuwende onbillijkheid. Moet, volgens dien maatregel, de misnoegdheid en gemor bij het leger aldaar niet ten top gevoerd worden? Enfin, ik zal er niets meer van zeggen. Het doet mij veel leed, dat de belangrijkheid van het dikwerf geroemde Oostindisch leger niet naar waarde geschat wordt.

Heil en verbetering.

Benoeeming van den heer A. BERLIN tot Ridder van de Eikenkroon.

Indien de dagbladen eens plotseling ophielden, met ons op de dagelijkse benoemingen tot ridders te ver-gasten, en men zich alleen tot de zogenaamde over-stroomingen of afloovers bepaalde, dan zou wellicht de een of andere blad zich kunnen verrodderen en denken, dat de machinerie somtijds stilstond. Maar nu ook de aankant, wie eerst eene ontzigt de eer der toetreding tot de riddersorden hier te lande was te beurt gevallen, en die tot slechts vier man-

nen kon aanwijzen, bij wie de orde inderdaad eene welverdiende onderscheiding is; nu ook die kunst in de algemeene verkwisting gaat deelen, — nu bejam-maren wij het, dat zij maar niet geheel en al in het vergeetboek is gebleven, om reeds daardoor alleen zich boven alle andere vakken te onderscheiden.

Wij beschouwen de benoeming van den heer A. BERLIN daarom als den eersten stap tot die algemeene uitdeeling, omdat die heer er eindelijk in geslaagd is om zich uit het niet, waarin hij zoolang heeft rond-gesparteld, boven te worstelen, en dat wel door zich te verstouten om denzelfden tred te willen gaan met den zoo verdienstelijken *van der Meer*; en door te steunen op de weinige publiciteit, welke zoodanige aanzoeken en aanbiedingen gewoonlijk hebben, die het draag-kenmerk dragen van groote vooringenomenheid met zich zelve en onbegrensde eigenliefde.

Waarlijk, in een land, alwaar zoo vele honderde ridders rondwandelen, als even zoo vele *van der Meer* op de spreuken der door hen ten voor gesprede *Kra-sen*; — in een land alwaar (om van de nog levende personen niet te gewagen) een BILDERDIJK zonder rid-derorde is ten grave gedaald; — daar is alle moge-lijke waarde aan zoodanige onderscheiding te denken ontploomen en is het voor den wezenlijk verdienstelijken man grooter eer of niet gedecoreerd te zijn, of, zoo hem dit al is te beurt gevallen, het teeken daarvan niet te dragen.

Brieven uit de portefeuille van een onbekende.

VIERDE BRIEF.

JOCONDE'S Oom en de minister FI-FO-FU (1).

of

Mijne vooruitzichten.

Hartelijk dank, mijn waarde D...! voor uwe spoe-dige beantwoording mijner laatste letteren, en uwe felicitatie met mijne verbintenis, *van der Meer*. Wanneer al uwe wenschen voor haar en mijn ge-luk vervulling erlangen, dan geloof ik, dat mijne vriendin en ik gelukkiger, zaliger zullen worden en zijn, dan ADAM en EVA in het *Paradijs van*, *van der Meer* het voor hen verloren was; want, inderdaad, gij wenscht ons nog al zoo iets. Nu, al wordt slechts een tiende gedeelte uwer heilbeden verhoord, dan zal ik nog altijd, dunkt mij, verbaasd in mijn nopjes zijn; want ik verbeeld mij, dat ik mij al ligtelijk zou ver-genoegen met

» Een morgen gronds, een kleine *van der Meer* mits,

» Verheerlijkt door de liefde en trouw

» Van eene teergetiefde vrouw!

want anders zou ik er voor bedanken. Gij zult zeg-gen, dat ik dan nog al niet veel verg van *van der Meer* of het *fatum*, en misschien vermoedt gij reeds, dat ik, van den vroegeren vrouwenhater, thans een ser-timenteel-dweepende verliefde of verliefde dweeper geworden ben. Toch niet, amice! ik weet zeer goed dat men van *rozengeur en maneschijn*, met *van der Meer* et quod accedat, niet leven kan, *van der Meer* gansch bijzonder weinig aan dat *huyje van klei* en dat *bed-deke van stroo*, waarvan sommige verliefde *van der Meer* spreken. Neen, allemaal gekheid, en nog eens gekheid! Ik had er vrede mee, wanneer de behoefte door de liefde en het huwelijk minder en min dringend wierden; maar contraris van dien; terwijl men, als eenlopend jongmenschen, zich het een droog en saai wa-ter-cadetje geneert en een weinig *van der Meer* thee en na dat sober avondmaal onder *van der Meer* en violen laat zorgen, — moet men, als getrouw-man, (wat klikt mij dat vreemd!) voor een dubbel rantsoen, want man en vrouw zijn twee en niet een, en een meer degelijk maal zorgen; en zoo zijn er duizend gevallen, waarin het daurder *getrouwd lepen* verschilt van het beterkoop *coelibaat*, en welke bewijzen, dat het denkbeeld, dat men van *laches en lonkes*, van *rozengeur en maneschijn* kan leven, *van der Meer* schijn is. *Geld is dus een sine qua non* op het stuk van het huwelijk. Maar, behalve de inconvenienten van eene ledige beurs, bestaan er myriaden bezwaren van anderen en misschien meer gewigtigen aard; maar al die moeijeligheden maak ik mij sterk te beven te zullen komen, ware er slechts een middel, om *van der Meer* soosnijk manier, aan een bagatellig kapitaal, van f 30,000, te komen. Maar dat is een *leelijke vraag*, he! Zoo leelijk niet, als gij wel denkt, want ik zal u zeggen, dat er wel eenig vooruitzigt

(1) Zie het *Handelblad*, van 23 februari, het hoofdstuk brieven van den heer aller Chineseen aan koningin Victoria.

voor mij bestaat, om mettertijd, ik zeg mettertijd, redelijk in mijn doen, te geraken, gelijk men het noemt. Gij moet dan weten, dat mijne lieve rocoons het ongeluk gehad heeft van hare beide ouders zeer vroegtijdig te verliezen; van hante nalatenschap is, zoo te zeggen, niets terecht gekomen. Hoe dat eigenlijk in elkander zit, weet ik niet juist; maar zeker is het, dat, van dien kant, mijne beste rocoons mij niet veel meer ten huwelijk zal medebrengen dan hare liefde; en meer verlang ik vooreerst van het lieve schepseltje niet. Maar zij heeft een oom van vaders kant, die algemeen voor een rijken snuiter gehouden wordt. Deze eigenschap, indien zij wezenlijk de zijne is, kan ik niet nalaten van hoogelijk te prijzen; doch afkeuren moet ik het, dat de man niet een kwart-tonnetje h. v. van zijn rijkdom wil afzonderen, om aan zijne pleegdochter, mijne rocoons, af te staan, en haar en mij allergelukkigst te maken. Gij begrijpt, dat ik dit zeer in den man misbillijk moet. — Ter andere, moet ik u zeggen, dat het mij magtig hindert, dat de man zulk een taafle constitutie en een vasthoudend levenssprin-
 55 winters hem de kruin met grijze lokken getooid, de man loopt nog als een kievit over de straat en is nog zoo kras en sterk als een boerenkinkel van 18 jaar. Komt dus de schikgodinnen niet met hare kapschaar tusschen beiden, dan is er van den kans mijns ooms ook al geene spoedige redding te hopen. En zoo die redding uitblijft, lieve hemel! wat dan? De goudmijnen van Peru zijn wat uit de haart en misschien hebben de Spanjaarden er ook al wat het laatste stofje goud uitgepuurd. Bus ook al mis! Maar, vraagt gij, hebt u dan in uweven geene bron van winst, verdiensten of welken vermogen? uwe praktijk b. v.? Eilaci, amice! als gij mij die vraag doet, dan bewijst gij tevens, dat gij volstrekt niet op de hoogte zijt van het begrip der onmogelijkheid, om, als jong praktizijn, in den tegenwoordigen tijd, zich een bestaan te verschaffen. Zoo als gij weet, ben ik nu reeds sedert twee jaren als praktizerend advokaat hier ter stede gevestigd; in al dien tijd heb ik, behalve eenige zaakjes pro deo, geene andere gehad dan een miserabel luttel feilissementje, waaraan ik *summa summarum* een dozijn ongelukkige guldens verdiend heb, en nog een dito, waar ik nog geld heb moeten bijleggen, zoodat ik nuiter tiens guldens netto overgehouden heb; dat was het eerste halfjaar van mijn praktizerend advokaatschap, en in weerwil van al mijn practiseren en hersenbreken, heb ik sinds dien tijd net zoo veel met de praktijk verdiend, als er op het oogenblik op mijne hand ligt. Vraag mij dus niet weer, of mij de praktijk geen bestaan oplevere? Neen, dat gaat niet. Maar er blijft mij eene andere hoop over, ingeval nog gemelde oom niet spoedig zijne aardsche kamerjapon met de koninklijke toga te verwisselen komt; te weten een academie-vriend van rocoons' oom, die mij voor haar en mij, tengevolge van oom's voorspraak, interesseert en vele relaties heeft en den minister ri-ro-ru van zeer nabij kent, heeft mij zijne protectie beloofd en het postje te Z toegezeed, zoodra het vacant wordt. Om dus te zeggen, dat ik zonder vooruitzichten ben, zou wat sterk zijn; in tusschen heb ik, om de waarheid te zeggen, weinig hoop op de beoefte diens academie-vriends, niet, wat betreft hare welgemeendheid, maar wat aangaat hare vervulling; want krijgt Zijn Exc. ri-ro-ru het bijv. in het hoofd om dat postje aan een dom neefje te vergeven, dan lig ik er weer achter en valt mijn kaartenhuisje in duigen; en, wat het slimst van allen is, die te zeer excellerende Excellentien zijn capriciens en variabel als de grillige zomer-vlinderkens; heden is het met haar op den besten en meest jovialen voet en is het heerlijkst weer van de wereld, en morgen dondert en bliksemt het aan den hoofschen, maar weinig hoffelijken horizon van ri-ro-ru, en van excellenten eersten kandidaat op het *drietal*, wordt gij nu 999ste aspirant op het duizendtal. Is men dus wat tegenstribbelig van natuur, zoo als ik helaas! misschien ben tegenover Excellentien, dan heeft men het spoedig bij het ministerdom verbruid, en de kans is te klein, en ik geloof, dat ik hierop al zeer veel kans heb; ten minste, als de minister merkt, dat ik in een blad, dat voor opposiet uitgekretten wordt, en nog wel in de gehate *Arnhemse Courant* eenijf of geskreeven heb, dan houd ik mij overtuigd, dat de heerlijke rukwind weldra mijne kasteelen, op de toekomst en dat postje gebouwd, in eens zakender den voet halen. — Zoo als gij dus merkt, amice! dehhmt mijn geluksboorte nog niet op een effen en spiegelglad levensmeertje; staft gij wel? Wijk ik wat

te veel noordwaarts af, dan loop ik gevaar, mijn kalkje op de *Scylla* van een hinderlijk en lastig geldgebrek verbrjzeld te zien; en blijf ik niet voorzigtig uit het zuiden, dan strand ik welligt op de *Charydis* der antipathie van ri-ro-ru tegen mij, en dan nog dat taafle levenssteeim van rocoons' oom!

Maar ik geef den moed niet op, ik zal strijden wat ik strijden kan, om eene glansrijke zege te behalen.

Mectere si nequeo superos, Acharenti madoibo.

En hiermede eindig ik dezen. Als altijd

Advertentien.

Heden beviel zeer voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER **CLASINA VAN PAD-DENBURG**, geliefde Echtgenoot van **W. POLLEN**, Predikant.

ELDEN, den 5den Maart 1843.

Heden overleed onze hartelijk geliefde Dochter en Behuwd-Dochter, **CATHARINA LOUISE FREDERIKA BARONNE DOUAIKIERE TORCK VAN ROSENDAL**, in den ouderdom van 30 jaren, slechts nalatende eene Dochtertje, te jong om haar treffend verlies te beseffen.

GRAVENHAGE, den 5den Maart 1843.

J. W. HUIJSSEN VAN KATTENDIJK,
E. G. HUIJSSEN VAN KATTENDIJK,
 Geboren **MIJNSSEN**.

Mr. **D. EVERINK**, Notaris, residerende te Zutphen, zal, ten verzoeko van den Eigenaar, op Woensdag den 29sten Maart 1843, bij inzetting, en 14 dagen daarna, zijnde op Woensdag den 12ten April volgende, naar gencegen geldende, bij toelag verkoopen, telkens des voormiddags om 10 uur, in het *Nederlandsche Koffijhuis*, op de Marktstraat, Binnen Zutphen:

Het hoogstaanzientlijk en prachtig gebouwde **KASTEEL**,

HET HUIS DE VOORST genaamd, met daarbij gelegen **BOSCH-GRONDEN, WANDELINGEN, BOUW- en WEIDELANDEN, TUINEN, met BROEL-BAKKEN en TREK-KASTEN, GRACHTEN, VIJVERS, enz.**, alles ter grootte van 71 Bunders, 56 Rooden en 60 Ellen, bij en aan elkander gelegen in de Gemeente *Gorsseel*, Arrondissement *Zutphen*, Provincie *Gelderland*, op een half uur afstands van *Zutphen*, en met de *Stad* in verbinding, zoo door de Rivier de *Berhel*, als door eenen goed onderhouden Grintweg; voorts in de nabijheid der Straatwegen van *Zutphen* naar *Deventer* en *Winterwijk*.

Het **HUIS** bestaat uit een vierkant, geheel van Bentheimersteen opgetrokken, **HOOFD-GEBOUW** van drie verdiepingen, ter wederzijde door fraaie **GALERIJEN** verbonden met twee gemetselde **VLEUGELS**, alles met zware Looden **PLATTEN** gedekt, en te zamen vijf en dertig **KAMERS** bevattende, waaronder zeer vele ruime **VERTREKKELEN** en **ZALEN**, alle kostbaar beplaat, behangen en geplafonneerd en meest alle van prachtige marmere **SCHOORSTEENMANTELS** voorzien; voorts met antiek **SCHIEDERWERK** en eene overloed van kostbaar gesneden **HOUTWERK** van groote en zeldzame kunstwaarde; marmere **VESTIBULE, BAD-KAMER, ruime ZOLBERINGEN, BRENSTODEN-KAMERS, prachtige gewelfde en gevloerde KELDERS, ruime KEUKENS, BAK-OVENS, PROVISIE-KAMERS, TUINMANS-WONING, ORANJERIE**, ruime geplafonneerde **STALLING, drie KOETS-HUIZEN, een REGEN-, twee GRACHT- en vier WELWATERS-POMPEN**, en al hetgeen verder tot zoodanig grootsch ingerigt Gebouw behoort.

De verkoopling zal geschieden, zoo in massa als perceelen, nader bij aanslag-bijzotten omschreven; terwijl, op den dag der inzetting, tevens in afzonderlijke veiling zullen worden gebracht ruim vijfduizend zware **BEUKEN- en EIKEN-BOOMEN**, met regt van naasting door de Koopers van den Ondergrond, tegen uitkeering eener premie van vijf percent.

De aanvaarding, in wekelijk gebruik wordt gesteld als volgt:

Het Huis met den Ondergrond, de Stalling, twee der Koets-Huizen, de Tuinen, de groote Weide voor het Huis, de Wandelingen en Bosch-Gronden, op 1° Mei 1843.

Het overige der beide Vleugels op 1° Junij 1843, en de verdere Bouw- en Weidelanden deels 1° November 1843, deels den 22sten Februarij 1844.

De kooprij is zal moeten betaald worden voor de helft op 1° Mei en voor de wederhelft op 1° October 1843; doch van de Boomen afzonderlijk, buiten den Ondergrond, op 1° November 1843, en bij eene eventuele afzonderlijke gunning van het Huis en den Opstal, voor het geheele bedrag op 1° Mei 1843.

De aanwijzing van eenen ander zal geschieden door **G. J. OUDEN AMMERLAAR**, Rentmeester van en wonende bij het *Huis de Voorst*; bij wien ook aanvragte kan worden gedaan tot bezigtiging van het

Huis, waartoe, van nu aan tot den dag van final verkoop, de gelegenheid zal gegeven worden elke Maandag en Dingsdag, van des morgens 10 tot des namiddags om 4 ure, mits zich vooraf bij gemelde Rentmeester van toegang-biljetten voorleende.

Nadere informatien zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris **Mr. D. EVERINK** voornemd. — *Brieven franco.*

Oproeping van Schuldeischers.

Ingevolge ordonnantie van den Edel Achtbaren Heer Regier-Commissaris, worden bij deze oproepen de Schuldeischers van **HENDRIK VAN ELST**, Wol-Fabrikant te *Geldersch Veenendaal*, die boedel afstand gedaan heeft, om op Donderdag den 23sten Maart 1843, des voormiddags ten elf ure, in persoon of door eenen gemagtigde, te verschijnen op het Paleis van Justitie te *Arnhem*, ten einde tot de verificatie van huone Schuldvorderingen over te gaan.

H. BROUWER, Curator.

Oproeping van Schuldeischers.

Ingevolge ordonnantie van den Edel Achtbaren Heer Regier-Commissaris, worden bij deze oproepen de Schuldeischers van **JOHANNES VAN SCHUPPEN**, *Jochems-Zoon*, Wol-Fabrikant te *Geldersch Veenendaal*, die boedel afstand gedaan heeft, om op Donderdag den 23sten Maart 1843, des voormiddags ten elf ure, in persoon, of door eenen gemagtigde, te verschijnen op het Paleis van Justitie te *Arnhem*, ten einde tot de verificatie hunner Schuldvorderingen over te gaan.

H. BROUWER, Curator.

STOCHVAARMAATSCHAPPIJ VOOR DEN NEDER- EN MIDDEN-RYEN, GEVESTIGD TE DUSSELDORF.

Dienstregeling voor de maand Maart, te beginnen met den 2den Maart 1843.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*: Dingsdags en Vrijdags, des voormiddags omstreeks 9¹/₂ ure.

Van *Nijmegen* naar *Rotterdam*: Zondags en Donderdags des voormiddags omstreeks 9 ure.

Van *Arnhem* naar *Mentz*: Woensdags en Zaterdag, des namiddags omstreeks 4 ure.

Van *Nijmegen* naar *Mentz*: Maandags en Vrijdags des namiddags omstreeks 3¹/₂ ure.

Nadere informatien bij de Agenten te *Arnhem*, bij **C. W. BALCKE**.

P. A. DE JONG, Boekhandelaar te *Arnhem*, heeft op heden uitgegeven en doet verzoeken:

De eerste Aflevering en Prospectus VAN EENEN **BIJBEL VOOR DE JEUGD**, MET MEER DAN 50 PLATEN, door **AN. RADLIS**, Predikant te *Doornborgh*.

Deze Bijbel voor de Jeugd zal worden uitgegeven in 25 afleveringen, ieder met 2 of 3 platen en een vel groot 12m. druk, à 35 cents de Aflevering.

De Inleekenaars, welke het werk niet bij afleveringen wenschen te ontvangen, krijgen hetzelfde, wanneer het compleet is gebonden in calicot, zonder prijsverhoging; en met 1/10 verhooging keurig gebonden, in gekleurd leer en verguld op snij.

De inleekening is open tot den 1sten April, na dien tijd zal de prijs merkkelijk verhoogd worden.

Bij het einde van dit jaar zal het werk compleet zijn.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 8 Maart 2 El 4 Palm 6 Duim; gev. 0 Duim; gev. 9 D.

Prijs-Courant der Effecten.

DINGSDAG 7 MAART.	Laagste koers	Hoogste koers	Koers ten 2 ¹ / ₂
NEDERL. Werk. Schuld à 2 ¹ / ₂ pC.	55 ¹ / ₂	56 ¹ / ₂	56 ¹ / ₂
Dito Dito » 5 »	101 ¹ / ₂	101 ¹ / ₂	101 ¹ / ₂
Amortisatie-Syndicaat » 4 ¹ / ₂ »	97 ¹ / ₂	98 ¹ / ₂	98
Dito Dito » 3 ¹ / ₂ »	82 ¹ / ₂	82 ¹ / ₂	82 ¹ / ₂
Handelmaatschappij . . . 4 ¹ / ₂ »	128 ¹ / ₂	128 ¹ / ₂	128 ¹ / ₂
Nieuwe Dito . . . 4 ¹ / ₂ »			
Dito Dito 1837 . . . 4 ¹ / ₂ »			
Oostindische Leening . . . 5 »	100 ¹ / ₂	100 ¹ / ₂	100 ¹ / ₂
Spoorweg Haarlem . . . »			
Aand. Rijn Spoorweg . . . 4 ¹ / ₂ »	95		
FRANKE. Inschrjv. G. B. . . 8 »			
SPANJE. Leening Ardoins . . 5 »	18 ¹ / ₂	18 ¹ / ₂	18 ¹ / ₂
Dito onbeg. stukk. 5 »	16 ¹ / ₂	16 ¹ / ₂	16 ¹ / ₂
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 2 ¹ / ₂ »	40 ¹ / ₂	40 ¹ / ₂	40 ¹ / ₂
RUSL. H. & C. i 798, 1816. » 5 »	107	107 ¹ / ₂	
Dito 1828, 1829 5 »	107		
Dito 1831, 1833 5 »	99 ¹ / ₂		
Oblig. bij Hope 4 »	90 ¹ / ₂		
OOSTERL. Aand. à fl 100. » 7 »			
Dito à fl. 250 »			
Metaaliek 5 »	109		
Dito 5 »			
BRAZIL. Dito Dito » 5 »	70 ¹ / ₂		

Te Arnhem, bij **C. A. THIELE**, Boekdrukker.